1986. évi 14. törvényerejű rendelet

a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában az 1980. évi október 25. napján kelt szerződés kihirdetéséről[1]

(A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa csatlakozó okiratának letétbe helyezése a Holland Királyság Külügyminisztériumánál az 1986. évi április hó 7. napján megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában, az 1980. évi október 25. napján kelt szerződést e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § A szerződés hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Egyezmény
a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól[2]

Az ezen Egyezményt aláíró Államok

abbeli meggyőződésükben, hogy a gyermekelhelyezési ügyekben a gyermekek érdekei bírnak a legnagyobb jelentőséggel,

avégett, hogy nemzetközileg védjék a gyermekeket jogellenes elvitelük vagy elrejtésük káros következményeitől,

avégett, hogy megteremtsék a gyermekeknek a szokásos tartózkodási helyük szerinti Államba történő azonnali visszavitelük biztosítására szolgáló eljárást és a láthatási jog védelmét biztosítsák,

elhatározták, hogy a fenti célok elérésére Egyezményt kötnek és az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg:

I. fejezet

az Egyezmény alkalmazási területe

1. Cikk

Az Egyezmény célja

a) biztosítani a bármelyik Szerződő Államba jogellenesen elvitt vagy ott elrejtett gyermekek azonnali visszajuttatását;

b) valamint azt, hogy a gyermekek feletti felügyelet, illetve a láthatás gyakorlására szolgáló – az egyik Szerződő Állam jogrendszeréből folyó – jogot a többi Szerződő Államban ténylegesen tiszteletben tartsák.

2. Cikk

1 Kihirdetve: 1986. IX. 11.

2 Hatályba lépett 2007. III. 1-jén a Magyar Köztársaság és Ukrajna között a 8/2007. (II. 2.) KüM határozat alapján.

A Szerződő Államok minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy területi határaikon belül biztosítsák az Egyezmény céljainak érvényre jutását. E célból a rendelkezésre álló eljárások közül azt alkalmazzák, amelyik a lehető legkisebb időveszteséggel jár.

3. Cikk

A gyermek elvitele vagy elrejtése jogellenes, ha az
a) sérti az azon Szerződő Állam jogrendszere szerint egy személynek, egy intézménynek vagy bármilyen más szervnek – akár együttesen, akár külön-külön – juttatott felügyeleti jogot, amelyben a gyermeknek az elvitelét vagy elrejtését közvetlenül megelőzően a szokásos tartózkodási helye volt; és
b) ezeket a jogokat az elvitel vagy elrejtés időpontjában – együttesen vagy külön-külön – gyakorolták vagy azok gyakorlásában éppen az elvitel vagy elrejtés akadályozta meg az arra jogosultakat.
Az *a)* pontban említett felügyeleti jogosultság keletkezhet különösen jogszabály, bírói vagy államigazgatási határozat, vagy az azon Állam joga szerint joghatással bíró egyezség alapján.

4. Cikk

Az Egyezmény minden olyan gyermek vonatkozásában alkalmazandó, akinek a felügyelet vagy láthatás jogának bármiféle megsértését közvetlenül megelőzően az egyik Szerződő Államban szokásos tartózkodási helye volt. Az Egyezmény nem alkalmazható, ha a gyermek betölti a 16. életévét.

5. Cikk

Az Egyezmény alkalmazásában
a) a „felügyeleti jog” magában foglalja a gyermek személye felőli gondoskodás jogát, így különösen a jogosultságot a gyermek lakóhelyének meghatározására;
b) a „láthatási jog” magában foglalja a gyermeknek a szokásos tartózkodási helyéről egy másik helyre a korlátozott időtartamra történő elvitelének jogát.

II. fejezet

Központi hatóságok

6. Cikk

Minden Szerződő Állam egy Központi Hatóságot jelöl ki az Egyezmény által erre a hatóságra hárított feladatok ellátására.
A Szövetségi Államok, a több jogrendszerrel vagy autonóm területi egységekkel rendelkező Államok több Központi Hatóságot is kijelölhetnek és meghatározhatják azok illetékességi területét. Ha egy Állam egynél több Központi Hatóságot jelöl ki, ezek közül kijelöli azt a Központi Hatóságot is, melyhez a kérelmek az Államon belüli megfelelő Központi Hatósághoz történő továbbítás végett intézhetők. [1]

7. Cikk

A gyermekek azonnali visszavitelének és az Egyezmény más céljai elérésének biztosítása végett a Központi Hatóságok együttműködnek egymással és támogatják az Államuk hatáskörrel bíró szervei közti együttműködést.

1 Helyesbítette: Magyar Közlöny 1987/1.

Így különösen – akár közvetlenül, akár bármiféle közvetítőn keresztül – minden szükséges intézkedést megtesznek avégett, hogy

a) kiderítsék a jogellenesen elvitt vagy elrejtett gyermek tartózkodási helyét;

b) ideiglenes intézkedésekkel vagy azok kezdeményezésével megakadályozzák, hogy a gyermeket további ártalom vagy az érdekelt feleket további sérelem érje;

c) biztosítsák a gyermek önkéntes visszavitelét vagy az ügy békés elintézését;

d) szükség esetén információt cseréljenek a gyermek szociális hátteréről;

e) általános jellegű tájékoztatást nyújtsanak az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatban saját Államuk jogáról;

f) a gyermek visszavitele érdekében bírói vagy államigazgatási eljárásokat kezdeményezzenek, vagy azokat megkönnyítsék, és – adott esetben – lépéseket tegyenek a láthatási jog tényleges gyakorlásának megszervezésére vagy biztosítására;

g) ha a körülmények úgy kívánják, jogi segítséget és tanácsot nyújtsanak, vagy az azzal való ellátást megkönnyítsék, beleértve jogi tanácsadó részvételét is;

h) megtegyék a gyermek biztonságos visszaviteléhez szükséges államigazgatási előkészületeket;

i) az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatban folyamatosan tájékoztassák egymást, és – amennyire lehetséges – az Egyezmény alkalmazásának valamennyi akadályát megszüntessék.

III. fejezet

A gyermekek visszavitele

8. Cikk

Az a személy, intézmény vagy más szerv, amely azt állítja, hogy a gyermeket a gyermek feletti felügyeleti jog megsértésével vitték vagy rejtették el, a gyermek visszavitelének biztosításában való közreműködés iránt akár a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti, akár bármely más Szerződő Állam Központi Hatóságához fordulhat.

A kérelemnek tartalmaznia kell

a) a kérelmező, a gyermek és azon személy személyazonosságával kapcsolatos információt, aki feltehetően elvitte vagy elrejtette a gyermeket;

b) ha rendelkezésre áll, a gyermek születésének időpontját;

c) annak a körülménynek a megjelölését, amelyre a kérelmező a gyermek visszavitele iránti kérelmét alapítja;

d) minden rendelkezésre álló információt a gyermek valószínű tartózkodási helyéről és arról a személyről, akivel a gyermek feltételezhetően együtt van.

A kérelemhez csatolható

e) bármely – jelentőséggel bíró – határozat vagy egyezség hitelesített másolata;

f) a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti Állam Központi Hatósága vagy más, arra jogosult hatósága vagy személy által az Állam – e tekintetben jelentőséggel bíró – jogszabályairól kiadott igazolás vagy tanúsítvány (törvénybizonyítvány);

g) bármely más releváns okirat.

9. Cikk

Ha az a Központi Hatóság, amelyhez a 8. Cikk szerinti kérelmet intézték, okkal hiheti, hogy a gyermek egy másik Szerződő Államban van: a kérelmet közvetlenül és késedelem nélkül továbbítja a másik Szerződő Állam Központi Hatóságához és erről – az esettől függően – vagy a megkereső Központi Hatóságot vagy a kérelmezőt értesíti.

10. Cikk

Annak az Államnak a Központi Hatósága, ahol a gyermek van, a gyermek önkéntes visszavitelének elérése érdekében minden szükséges intézkedést megtesz vagy azok megtételét kezdeményezi.

11. Cikk

A szerződő Államok igazságügyi vagy államigazgatási szervei késedelem nélkül járnak el a gyermekek visszavitelével kapcsolatos eljárásokban.

Ha az érintett igazságügyi vagy államigazgatási szerv az eljárás megindításától számított hat héten belül nem hozott határozatot, a kérelmező vagy a megkeresett Állam Központi Hatósága – saját kezdeményezésére vagy a megkereső Állam Központi Hatóságának kérésére – a késedelem okáról nyilatkozatot kérhet. Ha a válasz a megkeresett Állam Központi Hatóságához érkezik, ez a hatóság a választ – az esettől függően – megkereső Állam Központi Hatóságához vagy a kérelmezőhöz továbbítja.

12. Cikk

Ha a gyermek jogellenes elvitelének vagy elrejtésének a 3. Cikk szerinti esetében a gyermek jogellenes elvitelétől vagy elrejtésétől az eljárásnak azon Szerződő Állam igazságügyi vagy államigazgatási szervei előtti megindításáig, ahol a gyermek van, egy évnél kevesebb idő telt el, az érintett hatóság haladéktalanul elrendeli a gyermek visszavitelét.

Az igazságügyi vagy államigazgatási szerv akkor is elrendeli a gyermek visszavitelét, ha az eljárást az előző bekezdésében említett egyéves határidő lejárta után indították, kivéve, ha bizonyítják, hogy a gyermek már beilleszkedett új környezetébe.

Ha a megkeresett Állam igazságügyi vagy államigazgatási szerve okkal hiheti, hogy a gyermeket egy másik Szerződő Államba vitték, az eljárást felfüggesztheti vagy a kérelmet elutasíthatja.

13. Cikk

Az előző cikkben foglalt rendelkezések ellenére a megkeresett Állam igazságügyi vagy államigazgatási szerve nem köteles elrendelni a gyermek visszavitelét, ha az azt ellenző személy, intézmény vagy más szerv bizonyítja, hogy

a) a gyermek felett felügyeleti joggal rendelkező személy, intézmény vagy más szerv az elvitel vagy elrejtés időpontjában nem gyakorolta ténylegesen e jogokat, illetve előzetesen vagy utólag hozzájárult az elvitelhez vagy elrejtéshez;

b) a gyermeket visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára.

Az igazságügyi vagy államigazgatási szerv akkor is megtagadhatja a gyermek visszavitelének elrendelését, ha úgy találja, hogy a gyermek ellenzi a visszavitelét és elérte már az érettségnek azt a fokát, amikor nézetei már számításba veendők.

Az e cikkben meghatározott körülmények mérlegelése során az igazságügyi vagy államigazgatási szervek figyelembe veszik a gyermek szociális hátteréről a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti Központi Hatóság vagy más – hatáskörrel bíró – hatóság által szolgáltatott információt.

14. Cikk

Annak megállapítása során, hogy volt-e a 3. Cikk értelmében vett jogellenes elvitel vagy elrejtés, a megkeresett Állam igazságügyi vagy államigazgatási szervei más Állam jogát, igazságügyi vagy államigazgatási határozatait anélkül veheti közvetlenül figyelembe, hogy a külföldi jog bizonyítására, illetve a külföldi határozatok elismerésére egyébként alkalmazandó külön eljárásokhoz kellene folyamodniuk, függetlenül attól, hogy azokat a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti Államban formálisan elismerik-e vagy sem.

15. Cikk

A Szerződő Államok igazságügyi és államigazgatási szervei a gyermek visszavitelére vonatkozó döntés meghozatala előtt megkövetelhetik, hogy a kérelmező szerezzen be a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti Állam hatóságaitól egy olyan értelmű határozatot, mely szerint a gyermek elvitele vagy elrejtése az Egyezmény 3. Cikke értelmében jogellenes volt – feltéve, hogy abban az államban ilyen határozat egyáltalán beszerezhető. A Szerződő Államok Központi Hatóságai – amennyire lehetséges – támogatják a kérelmezőket az ilyen határozat beszerzésében.

16. Cikk

A gyermeknek a 3. Cikk értelmében vett jogellenes elviteléről vagy elrejtéséről szóló értesítés kézhezvételét követően annak a Szerződő Államnak az igazságügyi vagy államigazgatási szervei, ahová a gyermeket vitték, vagy ahol a gyermeket elrejtették, mindaddig nem döntenek a szülői felügyeleti jog érdemét illetően, amíg nem születik határozat arról, hogy a gyermeket az ezen Egyezmény szerinti eljárásban nem kell visszavinni; feltéve, hogy az ezen Egyezmény szerinti kérelem az értesítés kézhezvételétől számított ésszerű időn belül megérkezik.

17. Cikk

Önmagában az a tény, hogy a szülői felügyeletet illetően van a megkeresett Államban hozott vagy ott elismerhető határozat, még nem alap a gyermeknek az Egyezmény szerinti eljárásban való visszavitele megtagadására, de a megkeresett Állam igazságügyi vagy államigazgatási szervei az Egyezmény alkalmazása során figyelembe vehetik e határozat indokait.

18. Cikk

E Fejezet rendelkezései nem korlátozzák az igazságügyi vagy államigazgatási szerv jogát arra, hogy a gyermek visszavitelét bármikor elrendelje.

19. Cikk

A gyermek visszaviteléről az Egyezmény szerinti eljárásban hozott határozat nem tekinthető a szülői felügyeleti jog érdemében való döntésnek.

20. Cikk

A gyermeknek az Egyezmény 12. Cikkében foglalt rendelkezések szerinti visszavitele megtagadható, ha az a megkeresett Államnak az emberi jogok védelmével és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos alapelveibe ütköznék.

IV. fejezet

Láthatási jogok

21. Cikk

A láthatási jog tényleges gyakorlásának biztosítása vagy megszervezése iránt ugyanolyan módon intézhető kérelem a Szerződő Államok Központi Hatóságaihoz, mint a gyermek visszavitele iránt.

Az Egyezmény 7. Cikkében lefektetett együttműködési kötelezettség keretében a Központi Hatóságoknak elő kell mozdítaniuk a láthatási jog zavartalan gyakorlását és minden olyan feltételt meg kell teremteniük, amelytől e jog gyakorlása függ. A Központi Hatóságoknak lehetőség szerint minden akadályt el kell hárítaniuk e jog gyakorlása útjából.

A Központi Hatóságok közvetlenül vagy közvetítőkön keresztül kezdeményezhetik vagy közreműködhetnek olyan eljárások megindításában, amelyek e jogok gyakorlásának megszervezését, védelmét, illetve azon feltételek tiszteletben tartását biztosítják, amelyektől e jogok gyakorlása függ.

V. fejezet

Általános rendelkezések

22. Cikk

Az Egyezmény alkalmazási körébe eső bírósági vagy államigazgatási eljárásokban a költségek megfizetése érdekében senki sem kötelezhető biztosítékadásra, vagy bármiféle letétbe helyezésre.

23. Cikk

Az Egyezménnyel összefüggésben semmiféle hitelesítés vagy más hasonló formalitás nem követelhető.

24. Cikk

A megkeresett Állam Központi Hatóságához intézett bármilyen kérelmet, közlést vagy más iratot annak eredeti nyelvén kell előterjeszteni és csatolni kell hozzá annak fordítását a megkeresett Állam hivatalos nyelvére vagy egyik hivatalos nyelvére, vagy – ha az utóbbi különös nehézséggel járna – az irat angol vagy francia nyelvű fordítását.

A Szerződő Államok az Egyezmény 42. Cikkével összhangban tett fenntartással kizárhatják akár a francia, akár az angol nyelv használatát – a Központi Hatóságukhoz intézett kérelemben, közlésben vagy iratban.

25. Cikk

A Szerződő Államok állampolgárai vagy az ott szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személyek az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatos ügyekben bármely más Szerződő Államban ugyanolyan feltételek mellett jogosultak jogsegélyre és tanácsadásra, mintha maguk is azon Állam polgárai lennének vagy ott szokásos tartózkodási hellyel rendelkeznének.

26. Cikk

Minden Szerződő Állam maga viseli az Egyezmény alkalmazása során felmerült költségeit.

A Szerződő Államok Központi Hatóságai vagy más közszolgálatai az Egyezmény értelmében benyújtott kérelmekkel kapcsolatban semmiféle illetéket nem szedhetnek. Még kevésbé számíthatják fel a kérelmezővel szemben az eljárás költségeit, így – ahol alkalmazható – a jogi tanácsadó részvétele folytán előállt költségeket sem. Ugyanakkor azonban követelhetik azoknak a költségeknek a megtérítését, amelyek a gyermek visszavitele kapcsán merültek föl.

A Szerződő Államok azonban – a 42. Cikkel összhangban tett fenntartással – kijelenthetik, hogy a bírósági eljárásokban felmerült vagy a jogi tanácsadó részvétele folytán előállt költségeket csak olyan mértékig vállalják magukra, amilyen mértékben azt a jogsegélynek és a jogi tanácsadásnak az Államban kialakult rendszere fedezi.

Ha az igazságügyi és államigazgatási szervek ezen Egyezmény értelmében elrendelik a gyermek visszavitelét vagy határozatot hoznak a láthatás tárgyában – ha erre mód van – kötelezhetik azt a személyt, aki a gyermeket jogtalanul elvitte, elrejtette vagy a láthatási jog gyakorlását megakadályozta, a kérelmező szükséges költségeinek megtérítésére (így különösen: utazási költségek, a gyermek felkutatására kifizetett költségek, a kérelmező jogi képviselőjének költségei és a gyermek visszavitele kapcsán felmerült költségek megtérítésére).

27. Cikk

Ha nyilvánvaló, hogy a kérelem az Egyezmény előírásainak nem felel meg vagy egyébként megalapozatlan, azt a Központi Hatóság nem köteles elfogadni. Ilyen esetben a Központi Hatóság az indokairól haladéktalanul tájékoztatja – az esettől függően – a kérelmezőt vagy azt a Központi Hatóságot, amelyen keresztül a kérelmet benyújtották.

28. Cikk

A Központi Hatóság megkövetelheti, hogy a kérelemhez a kérelmező csatoljon írásbeli meghatalmazást arra, hogy a Központi Hatóság a nevében eljárjon vagy erre az eljárásra jogi képviselőt jelöljön ki.

29. Cikk

Ez az Egyezmény nem zárja ki, hogy bármely személy, intézmény vagy szerv, amely azt állítja, hogy a felügyeleti vagy láthatási jogot az Egyezmény 3. vagy 21. Cikke szerint megsértették, ezzel a kérelmével akár az Egyezmény rendelkezései értelmében, akár azoktól függetlenül egy Szerződő Állam igazságügyi vagy államigazgatási szervéhez forduljon.

30. Cikk

A Szerződő Államok bíróságai vagy államigazgatási hatóságai elfogadnak bármely, az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban akár a Központi Hatóságokhoz, akár az egyik Szerződő Állam igazságügyi vagy államigazgatási szervéhez benyújtott kérelmet, ha ahhoz a szükséges dokumentumokat mellékelték vagy azokat a Központi Hatóság szolgáltatja.

31. Cikk

Olyan Államok viszonylatában, amelyek a gyermekek feletti felügyeleti joggal kapcsolatos ügyekre két vagy több – különböző területi egységeikre alkalmazandó – jogrendszerrel rendelkeznek

a) az abban az Államban levő szokásos tartózkodási helyre való utaláson az Állam területi egységében levő szokásos tartózkodási hely értendő;

b) a szokásos tartózkodási hely Államának jogrendszerére utaláson pedig az Állam azon területi egységének jogrendszerére utalás értendő, amelyben a gyermeknek szokásos tartózkodási helye van.

32. Cikk

Azon Államok viszonylatában, melyek a gyermekek feletti felügyeleti joggal kapcsolatos ügyekre két vagy több – a személyek különböző kategóriáira alkalmazandó – jogrendszerrel rendelkeznek, az azon Állam jogrendszerére utaláson az Állam belső joga által meghatározott jogrendszert kell érteni.

33. Cikk

Az az Állam, amelyben a különböző területi egységek a gyermekek feletti felügyelet vonatkozásában különböző jogszabályokkal rendelkeznek, nem köteles az Egyezményt alkalmazni, ha arra az egységes jogrendszerrel rendelkező Állam sem lenne köteles.

34. Cikk

Az egyes ügyekben ez az Egyezmény – alkalmazási körén belül – elsőbbséget élvez az 1961. október 5-én a kiskorúak védelmével kapcsolatban az egyes hatóságok hatásköréről és az alkalmazandó jogról kötött egyezménnyel szemben azon Államok viszonylatában, amelyek mindkettőnek tagjai. Egyébként ez az Egyezmény nem korlátozza az eredeti és a megkeresett Állam között érvényben levő nemzetközi eszköz vagy a megkeresett Állam más jogának alkalmazását a jogellenesen külföldre vitt vagy elrejtett gyermekek visszavitelének vagy láthatási jog gyakorlása elérésének céljaira.

35. Cikk

Az Egyezmény a Szerződő Államok között csak az Egyezménynek az azokban az államokban történt hatálybalépését követően történt jogellenes elvitel vagy elrejtés vonatkozásában alkalmazandó.

Ha valamely Szerződő Állam a 39. vagy 40. Cikk értelmében nyilatkozatot tett, az előző bekezdés valamely Szerződő Államra utalásán az a területi egység vagy egységek értendők, amelyek tekintetében ez az Egyezmény alkalmazásra kerül.

36. Cikk

Az Egyezmény nem zárja ki, hogy a gyermek visszavitelét akadályozó megszorítások csökkentése végett két vagy több Szerződő Állam egymás között megállapodjék az Egyezmény olyan rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásában, amelyek ilyen megszorításokkal járhatnak.

VI. fejezet

Záró rendelkezések

37. Cikk

Az Egyezmény mindazon állam részére aláírásra áll nyitva, melyek a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet 14. ülésszakának idején ennek tagállamai voltak.

Az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni, és a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat a Holland Királyság Külügyminisztériumánál kell letétbe helyezni.

38. Cikk

Bármely más Állam csatlakozhat az Egyezményhez.

A csatlakozási okiratot a Holland Királyság Külügyminisztériumánál kell letétbe helyezni.

Az Egyezmény az ahhoz csatlakozó Állam viszonylatában a csatlakozási okirat letétbe helyezését követő harmadik naptári hónap első napján lép hatályba.

A csatlakozás csak a csatlakozó Államnak azon Szerződő Államokkal való viszonylatában lesz érvényes, amelyek kinyilvánították, hogy elfogadják a csatlakozást. Ezt a nyilatkozatot azoknak a tagállamoknak is meg kell tennie, amelyek a csatlakozást követően erősítették meg, fogadták el, vagy hagyták jóvá az Egyezményt. Ezt a nyilatkozatot a Holland Királyság Külügyminisztériumánál kell letétbe helyezni, amely annak hiteles másolatát diplomáciai úton továbbítja minden Szerződő Államhoz.

Az Egyezmény a csatlakozó és a csatlakozás elfogadását kinyilvánító Állam között a csatlakozást elfogadó nyilatkozat letétbe helyezését követő harmadik naptári hónap első napján lép hatályba.

39. Cikk

Az Egyezmény aláírásakor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor minden Állam kiterjesztheti az Egyezmény alkalmazását azokra a területekre vagy azon területek bármelyikére, amelyek nemzetközi kapcsolataiért az Állam felelős. Ez a nyilatkozat ugyanattól az időponttól érvényes, amelyben az Egyezmény azon Állam vonatkozásában hatályba lép.

Ezt a nyilatkozatot, valamint bármilyen azt követő kiterjesztést a Holland Királyság Külügyminisztériumának tudomására kell hozni.

40. Cikk

A két vagy több olyan területi egységből álló Szerződő Állam, melyben az Egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben különböző jogrendszerek alkalmazandók, az aláírás, megerősítés, elfogadás vagy csatlakozás időpontjában nyilatkozhat arról, hogy az Egyezmény hatálya valamennyi területi egységére vagy csak azok némelyikére terjed ki; s később e nyilatkozatot újabb nyilatkozat megtételével bármely időpontban módosíthatja.

Minden ilyen nyilatkozatot közölni kell a Holland Királyság Külügyminisztériumával és a nyilatkozatban kifejezetten meg kell jelölni, hogy melyek azok a területi egységek, amelyekre az Egyezmény alkalmazandó.

41. Cikk

Azokban a Szerződő Államokban, amelyeknek kormányzati rendszerében a végrehajtó, a bírói és a törvényhozó hatalom meg van osztva az Államon belül a központi és más hatóságok között, az Egyezmény aláírása vagy megerősítése, elfogadása vagy jóváhagyása, vagy a 40. Cikk rendelkezésével összhangban tett nyilatkozat nem érinti a hatalomnak az Államon belüli belső megosztását.

42. Cikk

Legkésőbb a megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás időpontjában vagy a 39. és 40. Cikk szerinti nyilatkozat megtételekor a 24. Cikkel vagy a 26. Cikk (3) bekezdésével összhangban fenntartás tehető. Semmiféle más fenntartás nem megengedett.

Az Államok bármikor visszavonhatják az általuk tett fenntartásokat. A visszavonást a Holland Királyság Külügyminisztériumával közölni kell.

A fenntartás az előző bekezdés szerinti értesítéstől számított harmadik naptári hónap első napján veszti érvényét.

43. Cikk

Az Egyezmény a harmadik – a 37. és a 38. Cikk szerinti – megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő harmadik naptári hónap első napján lép hatályba.

Az Egyezmény

(1) az azt követően megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy ahhoz ezt követően csatlakozó Államok viszonylatában a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésétől számított harmadik naptári hónap első napján;

(2) az olyan területek vagy területi egységek viszonylatában pedig, amelyekre az Egyezmény alkalmazását a 39. vagy 40. Cikkel összhangban kiterjesztették, az erről szóló értesítéstől számított harmadik naptári hónap első napján lép hatályba.

44. Cikk

Az Egyezmény a 43. Cikk (1) bekezdése szerinti hatálybalépésétől számított öt évig marad hatályban azon Államok viszonylatában is, amelyek az Egyezményt azt követően erősítették meg, fogadták el, hagyták jóvá vagy ahhoz azt követően csatlakoztak.

Ha az Egyezményt nem mondták fel, hatálya hallgatólagosan újabb öt-öt évre meghosszabbodik.

A felmondást az ötéves időszak lejártát legalább hat hónappal megelőzően a Holland Királyság Külügyminisztériumának tudomására kell hozni.

A felmondás egyes olyan területekre vagy területi egységekre is korlátozható, amelyekre az Egyezmény alkalmazásra kerül.

A felmondás csak az azt közlő Államok vonatkozásában lesz érvényes.

Az Egyezmény a többi Szerződő Állam között továbbra is hatályban marad.

45. Cikk

A Holland Királyság Külügyminisztériuma az Értekezlet tagállamait, valamint az Egyezményhez a 38. Cikk szerint csatlakozó Államokat értesíti az alábbiakról:

(1) a 37. Cikk szerinti aláírásokról, megerősítésekről, elfogadásokról és jóváhagyásokról;

(2) a 38. Cikk szerinti csatlakozásokról;

(3) az Egyezménynek a 43. Cikk szerinti hatálybalépése napjáról;

(4) a 39. Cikk szerinti kiterjesztésekről;

(5) a 39. és 40. Cikk szerinti nyilatkozatokról;

(6) a 24. Cikk és a 26. Cikk (3) bekezdése szerinti fenntartásokról és azoknak a 42. Cikk szerinti visszavonásáról;

(7) a 44. Cikk szerinti felmondásokról.

Fentiek hiteléül az erre megfelelően felhatalmazott alulírottak ezt az Egyezményt aláírták.

Készült Hágában, 1980. október 25-én, angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egyetlen példányban, melyet a Holland Királyság Kormányának levéltárában helyeznek letétbe, s amelyről diplomáciai úton egy-egy hiteles másolatot küldenek a Hágai Nemzetközi Magánjogi Értekezlet Tizennegyedik Ülésszakának minden tagállama számára.”

2/A. §[1] Az 1. melléklet tartalmazza azon államok felsorolását, továbbá azok és Magyarország viszonylatában a hatálybalépés időpontját, amelyek csatlakozásának az elfogadásáról szóló nyilatkozat a szerződés 38. Cikk negyedik bekezdése alapján 2014. október 14. napja előtt letétbe helyezésre került.

3. § (1) E törvényerejű rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 1986. július 1. napjától kell alkalmazni.

(2)[2] A törvényerejű rendelet végrehajtásáról az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik.

1. melléklet az 1986. évi 14. törvényerejű rendelethez[3]

1. Albánia, a hatálybalépés időpontja 2011. április 1.
2. Bahamák, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
3. Belize, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
4. Belorusszia, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
5. Brazília, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
6. Bulgária, a hatálybalépés időpontja 2004. február 1.
7. Burkina Faso, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
8. Chile, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
9. Ciprus, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
10. Costa Rica, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
11. Dél-Afrika, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
12. Dominikai Köztársaság, a hatálybalépés időpontja 2011. április 1.
13. Ecuador, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
14. El Salvador, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
15. Észtország, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
16. Fidzsi, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
17. Georgia, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
18. Guatemala, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
19. Honduras, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
20. Izland, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
21. Kolumbia, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
22. Lengyelország, a hatálybalépés időpontja 1992. április 1.
23. Lettország, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
24. Litvánia, a hatálybalépés időpontja 2005. március 1.
25. Málta, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
26. Marokkó, a hatálybalépés időpontja 2011. április 1.
27. Mauritius, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
28. Mexikó, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
29. Moldova, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
30. Monaco, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
31. Nicaragua, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
32. Örményország, a hatálybalépés időpontja 2011. április 1.
33. Panama, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
34. Paraguay, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
35. Peru, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.

1 Beiktatta: 2022. évi LIV. törvény 1. §. Hatályos: 2023. I. 1-től.
2 Megállapította: 2021. évi LXII. törvény 55. §. Hatályos: 2022. VIII. 1-től.
3 Beiktatta: 2022. évi LIV. törvény 2. §, 1. melléklet. Hatályos: 2023. I. 1-től.

36. Románia, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
37. Saint Kitts és Nevis, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
38. San Marino, a hatálybalépés időpontja 2011. április 1.
39. Seychelles, a hatálybalépés időpontja 2011. április 1.
40. Sri Lanka, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
41. Szlovénia, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
42. Thaiföld, a hatálybalépés időpontja 2005. március 1.
43. Trinidad és Tobago, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
44. Türkmenisztán, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
45. Új-Zéland, a hatálybalépés időpontja 1997. április 1.
46. Ukrajna, a hatálybalépés időpontja 2007. március 1.
47. Uruguay, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
48. Üzbegisztán, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.
49. Zimbabwe, a hatálybalépés időpontja 2002. június 1.

TARTALOMJEGYZÉK

1986. évi 14. törvényerejű rendelet ---- 1
a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában az 1980. évi október 25. napján kelt szerződés kihirdetéséről ---- 1
„Egyezmény a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól ---- 1
I. fejezet ---- 1
az Egyezmény alkalmazási területe ---- 1
1. Cikk ---- 1
2. Cikk ---- 1
3. Cikk ---- 2
4. Cikk ---- 2
5. Cikk ---- 2
II. fejezet ---- 2
Központi hatóságok ---- 2
6. Cikk ---- 2
7. Cikk ---- 2
III. fejezet ---- 3
A gyermekek visszavitele ---- 3
8. Cikk ---- 3
9. Cikk ---- 3
10. Cikk ---- 4
11. Cikk ---- 4
12. Cikk ---- 4
13. Cikk ---- 4
14. Cikk ---- 4
15. Cikk ---- 5
16. Cikk ---- 5
17. Cikk ---- 5
18. Cikk ---- 5
19. Cikk ---- 5
20. Cikk ---- 5
IV. fejezet ---- 5
Láthatási jogok ---- 6
21. Cikk ---- 6
V. fejezet ---- 6
Általános rendelkezések ---- 6
22. Cikk ---- 6
23. Cikk ---- 6
24. Cikk ---- 6
25. Cikk ---- 6
26. Cikk ---- 7
27. Cikk ---- 7

28. Cikk 7
29. Cikk 7
30. Cikk 7
31. Cikk 7
32. Cikk 8
33. Cikk 8
34. Cikk 8
35. Cikk 8
36. Cikk 8
VI. fejezet 8
Záró rendelkezések 8
37. Cikk 9
38. Cikk 9
39. Cikk 9
40. Cikk 9
41. Cikk 9
42. Cikk 10
43. Cikk 10
44. Cikk 10
45. Cikk 10
1. melléklet az 1986. évi 14. törvényerejű rendelethez 11